زهد و پارسایی اهل صفه و عموم صحابه در دنیا

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که می گوید: هفتاد نفر از «اهل صفه» را دیدم که یک نفر هم در میان آنها نبود که ردایی بر تن داشته باشد؛ یا شلواری داشتند، یا پیراهنی که بر گردن خود می بستند و برخی از آنها تا نیمه ی ساق پا می رسید و بعضی هم تا دو قوزک پا؛ و هریک آن را با دستش جمع می کرد تا مبادا عورتش نمایان شود.

[صحیح است] [به روایت بخاری]

اهل صفه عده ای از اصحاب رسول الله صلی الله علیه وسلم و از مهاجران فقیری بودند که سرزمین و اموال شان را در مکه رها کردند و به مدینه هجرت کردند؛ با اینکه مکه محبوب ترین مکان ها نزد ایشان بود. اهل صفه بیش از هفتاد مرد بودند؛ و صفه سایبانی در آخر مسجد النبی بود که این عده از مهاجرین فقیر زیر آن می خوابیدند. اما در مورد لباسی که در زمستان و تابستان می پوشیدند، ابوهریره رضی الله عنه که خود یکی از اصحاب صفه بوده خبر می دهد که: «ما منهم رجل علیه رداء إما إزار وإما کساء»: «یک نفر هم در میان آنها نبود که ردایی بر تن داشته باشد؛ یا شلواری داشتند، یا پیراهنی». چون اگر کسی از آنها می خواست رداء و بالاپوشی بپوشد، باید زیر آن ازار یا شلواری می پوشید؛ امروزه به رداء، «البدلة» گفته می شود. همچنین «حلة» نامیده می شود. ابوهریره می گوید: هیچیک از آنها چنین چیزی بر تن نداشت؛ بلکه یک لباس داشتند که از بالا تا پایین خود را با آن می پوشاندند؛ ابوهریره می گوید: «قد ربطوا في أعناقهم» یعنی و آن لباس را به گردن خود می بستند چنانکه کودکی لباسش را به گردنش می بندد. چون لباسی که بر تن می کردند آنها را کفایت نمی کرد و نمی پوشاند. و بخشی از آن بر روی گردن آنها قرار می گرفت. سپس ابوهریره می گوید: «فمنها ما یبلغ نصف الساقین» یعنی طول این لباس از شانه تا نصف ساق بود و به قوزک ها نمی رسید. سپس می گوید: «ومنها ما یبلغ الکعبین فیجمعه بیده کراهیة أن تری عورته»: «بعضی هم تا دو قوزک پا؛ و هریک آن را با دستش جمع می کرد تا مبادا عورتش نمایان شود». یعنی در اثنای نماز آن را به خود می پیچیدند تا عورت شان در حال رکوع و سجده دیده نشود. این وضعیت بسیاری از صحابه بود؛ در فقر و نیازمندی زندگی می کردند و تمایلی به دنیا و زینت های آن نشان نمی دادند؛ حتی زمانی که دنیا را فتح کردند و دنیا دروازه های خود را به روی آنها گشود، مشغول دنیا نشدند و همان قناعت و زهد و پارسایی خود را حفظ کردند تا اینکه جان به جان آفرین تسلیم نمودند.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/3645